

بسم الله الرحمن الرحيم

جوامع غربی و افزایش خشونت‌های خانوادگی

(ترجمه)

خبر

افزایش چشم‌گیر خشونت‌های خانوادگی در جریان بحران شیوع ویروس کوید-19؛ زمانی که مووسسات خیریه از طریق تماس‌های وارده، از سطح بلند افزایش خشونت‌های خانوادگی باخبر شدند و از قربانیان خشونت‌های خانوادگی اعلان حمایت کردند؛ "بریتی باتیل" وزیر امور داخله انگلیس تأکید نمود که کمک‌ها برای قربانیان موجود می‌باشد...

ریفیوج (Refuge) بزرگ‌ترین مووسسه خیریه‌ای مخصوص قربانیان خشونت‌های خانوادگی خبر داد که: «تعداد تماس‌ها به شماره حمایت از قربانیان خشونت‌های خانوادگی این نهاد، از زمان شروع دوره قرنطین به دلیل شیوع ویروس کوید-19، به میزان 700% در یک روز افزایش یافته است. در عین حال تعداد تماس‌ها به شماره حمایت از عاملان خشونت‌های خانوادگی و آنانی که خواهان تغییر در رفتارشان هستند، به میزان 25% افزایش یافته است.» (منبع: مجله گاردین، 12/4/2020)

تبصره

کسی که به واقعیت زنده‌گی غربی‌ها از ماورای رسانه‌های فریبنده‌شان که زنده‌گی را در جوامع‌شان پر زرق و برق منعکس می‌سازد، نظر بیندازد؛ جهنمی را خواهد دید که مردم آن جوامع به سبب نظام سرمایه‌داری، افکار زهرآلود و افکار ناشی از آن؛ مثل: فردگرایی، آزادی‌ها... رنج می‌برند. در این جوامع فرد تنها به فکر خود است و امکان ندارد که چیزی کوچک و یا بزرگ را از حسابش به فرد دیگری ببخشد و یا هم قربانی نماید.

غربی‌ها تحت نظامی زندگی می‌کنند که بیش‌تر مشابه به نظام جنگل است؛ طوری که در آن قوی، ضعیف را خورده و به عوض هم‌دردی و ندامت، از تجاوز بر حقوق دیگران، احساس پیروزمندی می‌کند تا جایی که پسر به پدر رحم نمی‌کند، بزرگ بر کوچک ترحم نمی‌نماید، همسایه بر همسایه‌اش رحم نمی‌نماید، صحتمند به عیادت مریض نمی‌رود، قوی بر ضعیف رحم نمی‌کند و حاکم از رعیت‌اش سرپرستی نمی‌نماید...

این گزارش واقعیت زندگی اجتماعی در غرب را نشان می‌دهد و حقیقت آن را به تصویر می‌کشاند؛ طوری که در این شرایط دشوار مردم با کمبود امکانات و غذا در قرنطین خانگی به سر می‌برند؛ به عوض این که ارتباطات بین اعضای فامیل قوی شود، می‌بینیم که این ارتباط ضعیف شده و به طور کلی از بین می‌رود و یک‌دیگر را تحمل نمی‌کنند؛ بلکه قوی بر ضعیف ظلم می‌کند.

از جانب دیگر سازمان‌های غربی که دم از سرپرستی و رسیدگی به امور زنان و حقوق آن‌ها می‌زنند، در حقیقت دروغی بیش نیست. چنان‌چه اکثریت موارد خشونت خانوادگی، بالای زنان واقع شده است که این وضع فیصدی بالای خشونت‌ها را نشان می‌دهد.

مراکز احصائیه می‌گویند که از هر سه زنی که بین سن 16-59 قرار دارند، یک زن آن، مورد خشونت خانوادگی قرار می‌گیرد. (منبع: دفتر احصائیه ملی 2019)

پس کجاست این سازمان‌های حقوق زنان، درحالی که ثلث (یک سوم) آن‌ها مورد خشونت خانوادگی قرار می‌گیرند؟!

وضعیت جوامع غربی را یکی از برنامه‌های تفریحی به نام "توپ‌های طلایی" خلاصه می‌کند؛ طوری که فریب‌کاری اساس کامیابی و پیش‌رفت در مراحل مختلف آن برنامه را تشکیل می‌دهد. بازی با دو مسابقه کننده که در مقابل‌شان دو توپ طلایی و مبلغی از مال هست، به پایان می‌رسد. در داخل یکی از توپ‌ها "دزدی می‌کنم" و در توپ دیگر "شریک می‌گردانم" نوشته شده است. بعد از گفتگوی کوتاه بین بازی‌کنان، هریک از دو بازیکن تلاش می‌کند تا بازیکن دیگر را قانع سازد که او مبلغ مال را شریک بگرداند؛ هر دو بازیکن توپی را که انتخاب نموده‌اند، باز می‌کنند. اگر یکی توپ "دزدی می‌کنم" و دیگری توپ "شریک می‌گردانم" را انتخاب کرده باشد؛ در این صورت، سارق تمام مال را اخذ می‌کند. اگر هر دو بازیکن توپ "شریک می‌گردانم" را انتخاب کرده باشند؛ در این صورت، مال را بین‌شان تقسیم می‌کنند و اگر هر دو بازیکن توپ "دزدی می‌کنم" را انتخاب نموده باشند؛ در این صورت هر دو مال را از دست می‌دهند. طبیعی است که هدف اصلی در بازی، دست یافتن به تمام مال به وسیله فریب‌کاری و تجاوز بر حقوق دیگران است. خلاصه این که نتیجه طبیعی برای بازیکنان غربی این است که اکثریت آن‌ها به سبب حرص‌شان مال را از دست می‌دهند.

از الله سبحانه و تعالی خواهانیم تا ما را به وسیله دولت اسلامی نصرت دهد تا از ظلم سرمایه‌داران خلاص شویم و رحمت و آرامش مجدداً به زندگی ما بر گردد! اللهم آمین.

نویسنده: عبدالرحمن ایوبی

مترجم: محمد "مزمل"

23 شعبان 1441 هـ.ق

17 اپریل 2020 م